

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

NILSA WAHLA,

predstavljeni 10. septembra 2015(1)

Zadeva C-294/14

ADM Hamburg AG

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija))

„Prevoz – Carinska unija in skupna carinska tarifa – Carinski zakonik Skupnosti – Tarifni preferenciali – Člen 74(1) Uredbe (EGS) št. 2454/93 – Izdelki s poreklom, izvoženi iz države upravičenke – Zahteva, da morajo biti izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, isti kot izdelki, ki so bili izvoženi iz države upravičenke, za katero se šteje, da imajo poreklo – Pošiljka, sestavljena iz mešanice surovega olja iz palmovih jedrc s poreklom iz več držav, upravičenih do enake preferencialne obravnave“

1. V postopku, ki teče pred predložitvenim sodiščem, je bilo surovo olje iz palmovih jedrc uvoženo v Evropsko unijo iz različnih držav Srednje in Južne Amerike, ki so vse upravičene do iste preferencialne tarife. Olje s poreklom iz več od teh držav je bilo zaradi prevoza nalito v en rezervoar in kot mešanica prijavljeno za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji.

2. V teh okoliščinah se postavlja vprašanje, kako za namene uporabe preferencialne tarife obravnavati mešanje izdelkov s poreklom iz različnih držav. Natančneje, Sodišče je zaproseno za usmeritev glede pravilne razlage člena 74(1) Uredbe (EGS) št. 2454/93(2) – ki ne dopušča nobene spremembe ali preoblikovanja izdelkov – in zlasti zahteve, da morajo biti izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, isti kot izdelki, ki so bili izvoženi iz države upravičenke, za katero se šteje, da imajo poreklo („zahteva po istovetnosti“).

I – Pravni okvir

A – Uredba (ES) št. 732/2008(3)

3. Člen 5 Uredbe št. 732/2008 določa:

„1. Predvideni tarifni preferenciali se uporabljajo za uvoz izdelkov, vključenih v režime, ki jih je deležna država upravičenka, v kateri imajo ti izdelki poreklo.

2. Za namene režimov iz člena 1(2) so pravila o poreklu, ki so povezana z opredelitvijo pojma izdelki s poreklom, postopki in metode s tem povezanega upravnega sodelovanja, določeni v

Uredbi (EGS) št. 2454/93.

[...]"

B – Uredba (EGS) št. 2454/93

4. V Uredbi št. 2454/93 so opredeljene določbe za izvajanje carinskega zakonika Skupnosti.(4)

5. V uvodni izjavi 16 Uredbe št. 1063/2010, s katero je bila spremenjena Uredba št. 2454/93, je navedena potreba po prožnosti, saj se je s pravili, veljavnimi ob sprejetju uredbe o spremembi, zahtevalo dokazilo o neposrednem prevozu v Evropsko unijo, ki pa ga je pogosto težko pridobiti. Zaradi te zahteve nekateri izdelki, ki jih spremlja veljavno dokazilo o poreklu, ne morejo dejansko uživati prednosti preferencialov. Zato je veljalo kot primerno uvesti novo, enostavnejše in bolj prožno pravilo, ki bo osredotočeno na cilj, da je blago, predloženo carini z deklaracijo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, isto kot blago, ki je zapustilo državo upravičenko izvoznico, in se na poti ni na nikakršen način spremenilo ali preoblikovalo.

6. Člen 72 Uredbe št. 2454/93 določa:

„Kot izdelki s poreklom v državi upravičenci se štejejo:

(a) izdelki, v celoti pridobljeni v tej državi v smislu člena 75;

(b) izdelki, pridobljeni v tej državi, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni v tej državi, pod pogojem, da so bili ti materiali zadosti obdelani ali predelani v smislu člena 76.“

7. Člen 74 Uredbe št. 2454/93 določa:

„1. Izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, morajo biti isti kot izdelki, ki so bili izvoženi iz države upravičenke, za katero se šteje, da imajo poreklo. Preden se izdelki prijavijo za sprostitev v prosti promet, ne smejo biti spremenjeni ali preoblikovani na kakršen koli način, niti se na njih ne smejo opraviti nikakršni postopki, razen tistih, ki so potrebni za ohranitev blaga v dobrem stanju. Skladiščenje izdelkov ali pošiljk in delitev pošiljk je možna, kadar se to opravi pod odgovornostjo izvoznika ali kasnejšega imetnika izdelkov in če izdelki v državi/državah tranzita ostanejo pod carinskim nadzorom.

2. Skladnost z odstavkom 1 se upošteva kot izpolnjena, razen, če imajo carinski organi razlog, da verjamejo v nasprotno; v takih primerih lahko carinski organi od deklaranta zahtevajo, da predloži dokazilo o izpolnjevanju zahtev, ki se lahko predloži v kakršni koli obliki, vključno s pogodbenimi dokumenti o prevozu, kot so na primer enotni tovarni listi ali dejanska oz. konkretna dokazila, ki temeljijo na označevanju ali številčenju tovorkov ali katero koli dokazilo v zvezi z blagom samim.“

II – Dejansko stanje, postopek in predloženo vprašanje za predhodno odločanje

8. Družba ADM Hamburg je 11. avgusta 2011 za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji uvozila določeno število pošiljk surovega olja iz palmovih jedrc, ki so bile v Nemčijo prepeljane iz Ekvadorja, Kolumbije, Kostarike in Paname. Vse te države so izvoznice, vključene v GSP(5). Olje se je prevažalo v različnih rezervoarjih tovarne ladje. Da bi imela družba ADM Hamburg koristi od preferenciala, je predložila potrdila o preferencialni obravnavi, ki so jih izdale zgoraj navedene države.

9. Postopek, ki teče pred predložitvenim sodiščem, zadeva le eno od navedenih pošiljk (v nadaljevanju: pošiljka iz postopka v glavni stvari). Pošiljka iz postopka v glavni stvari je vsebovala

mešanico surovega olja iz palmovih jedrc s poreklom iz različnih držav upravičenk.

10. Hauptzollamt Hamburg-Stadt je 8. decembra 2011 izdalo odločbo o odmeri uvoznih dajatev. Pri pošiljki iz postopka v glavni stvari je uvozne dajatve obračunalo po stopnji uvozne dajatve za tretje države, to je ne da bi bila za pošiljko odobrena predlagana preferencialna obravnava. Razlog za zavrnitev preferencialne obravnave je bilo v bistvu dejstvo, da je bilo surovo olje iz palmovih jedrc iz različnih uvoznih pošiljk iz različnih držav porekla zmešano v enem rezervoarju.

11. Družba ADM Hamburg je po neuspešni upravni pritožbi vložila tožbo pri Finanzgericht Hamburg. Ker je to imelo pomisleke glede pravnega razumevanja upoštevne določbe prava EU, se je odločilo prekiniti postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložiti to vprašanje:

„Ali je dejanska predpostavka iz člena 74(1), prvi stavek, [Uredbe št. 2454/93], v skladu s katero morajo biti izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, isti kot izdelki, ki so bili izvoženi iz države upravičenke, za katero se šteje, da imajo poreklo, izpolnjena v primeru, kakršen je obravnavani, ko se več delnih pošiljk surovega olja iz palmovih jedrc iz različnih držav izvoznic, vključenih v splošni sistem preferencialov (GSP), za katere se šteje, da imajo poreklo, ne izvozi in v Evropsko unijo ne uvozi med seboj fizično ločenih, ampak se pri izvozu napolnijo v isti rezervoar tovarne ladje in se v tem rezervoarju, v katerem se med seboj zmešajo, uvozijo v Evropsko unijo, pri čemer je mogoče izključiti, da bi bili med prevozom teh izdelkov do njihove sprostitve v prosti promet v rezervoar tovarne ladje vneseni drugi izdelki, predvsem takšni, za katere ne velja preferencialna obravnava?“

12. Pisna stališča so predložili ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt in Komisija. Na obravnavi 11. junija 2015 so vse navedene stranke razen Hauptzollamt Hamburg-Stadt podale tudi ustno stališče.

III – Analiza

A – Problem

13. Ali je zahteva po istovetnosti med izdelki, ki so zapustili državo upravičenko, in izdelki, ki so bili predstavljeni carinskemu organu ob prijavi za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, kot je določena v členu 74(1) Uredbe št. 2454/93, izpolnjena, če je bilo surovo olje iz palmovih jedrc s poreklom iz več držav, upravičenih do enake preferencialne obravnave, nalito v isti rezervoar tovarne ladje in v tem rezervoarju uvoženo kot mešanica? To je bistvo vprašanja predložitvenega sodišča, ki ga mora Sodišče razjasniti v obravnavanem primeru. Predložitveno sodišče je zaprosilo Sodišče za usmeritev glede tega vprašanja ne samo zaradi dejstva, da zadnjenavedeno doslej ni imelo priložnosti pojasniti pomena člena 74 Uredbe št. 2454/93, temveč tudi zaradi različnih stališč carinskih organov v državah članicah glede te zadeve.

14. Natančneje, obstaja negotovost glede vprašanja, ali mešanje izdelkov – ki so v tem primeru medsebojno zamenljivi in materialno enaki, ker gre za surovo olje iz palmovih jedrc – s poreklom iz različnih držav upravičenk izključuje preferencialno obravnavo. Iz spodaj navedenih razlogov menim, da je treba odgovoriti nikalno.

B – Novo prožnejše pravilo

15. Naj najprej še enkrat spomnim, da se je pred spremembo člena 74 Uredbe št. 2454/93, uvedeno z Uredbo št. 1063/2010, od uvoznika, da bi bil upravičen do preferenciala, zahtevalo dokazilo o neposrednem prevozu v Evropsko unijo, kar pa je bila zahteva, ki jo je bilo pogosto težko izpolniti. Kot je razloženo v uvodni izjavi 16 Uredbe št. 1063/2010, je bil člen 74 Uredbe št.

2454/93 zasnovan zaradi uvedbe novega, enostavnejšega in predvsem prožnejšega pravila, ki je osredotočeno na cilj, da je prijavljeno blago isto kot izvoženo blago.

16. Na začetku želim tudi poudariti, da zahteve po istovetnosti iz člena 74(1) Uredbe št. 2454/93 ne bi smeli obravnavati ločeno, temveč bi jo morali obravnavati kot del celote, namreč v povezavi s členom 74(2), ki navaja, da se skladnost z zahtevo po istovetnosti upošteva kot izpolnjena, *razen če imajo carinski organi razlog, da verjamejo v nasprotno*. Povedano drugače, če carinski organi nimajo razloga za mnenje, da izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet, niso isti kot izvoženi izdelki, sprejmejo dejstvo, da obravnavajo iste izdelke.

17. V postopku, ki teče pred predložitvenim sodiščem, poreklo izdelkov ni sporno. Prav tako ni sporno, da bi bilo olje iz sporne pošiljke upravičeno do preferencialne obravnave, če ne bi bilo zmešano. Poleg tega so zadevni izdelki medsebojno zamenljivi in materialno enaki, ker gre za surovo olje iz palmovih jedrc. Domneva istovetnosti iz člena 74(2) skupaj z dejstvom, da ni nobenega dvoma glede porekla izdelkov, bi po mojem mnenju morala sama po sebi zadoščati za rešitev problema v postopku, ki teče pred predložitvenim sodiščem.

18. Res je mogoče trditi, da carinski organi težje pregledajo uvožene izdelke in vzamejo njihove vzorce, če so izdelki različnega porekla uvoženi kot mešanica. Dejansko tukaj ne bi smeli spregledati cilja, ki je poenostavitev naloge carinskih organov, da preverijo poreklo uvoženih izdelkov. Pravzaprav bi ga morali obravnavati kot eno od vodilnih načel razlage carinskega zakonika in Uredbe št. 2454/93, namenjene izvajanju carinskega zakonika. To zlasti velja, ker si carinski zakonik med drugim prizadeva zagotoviti hitre in učinkovite postopke za sprostitev izdelkov v prosti promet.(6) Nedvomno je zelo pomembno, da lahko carinski organi po potrebi pregledajo izdelke, da preverijo, ali ustrezajo potrdilu o poreklu.

19. Za namene preferencialne obravnave je zato bistveno, da je mogoče vzpostaviti povezavo med izdelkom, njegovim statusom blaga s poreklom in določenim potrdilom o poreklu. Pri vzpostavljanju te povezave imajo potrdila o poreklu bistveno vlogo.(7) Sodišče je opozorilo na pomen uradnega dokazila o poreklu (potrdila o poreklu): dejansko iz ustaljene sodne prakse izhaja, da zahteve po veljavnem dokazilu o poreklu, ki ga je izdal pristojni organ, ni mogoče razumeti le kot formalnost, ki bi jo lahko spregledali, če bi bil kraj porekla ugotovljen z drugimi dokaznimi sredstvi.(8)

20. Glede postopka, ki teče pred predložitvenim sodiščem, iz predložitvene odločbe izhaja, da je družba ADM Hamburg predložila potrdila o preferencialni obravnavi v obliki potrdil o poreklu za vseh pet pošiljk (obrazec A), ki kot taka tukaj niso sporna.

21. V zvezi s tem določbo, ki se nanašajo na potrdila o poreklu v členu 47(b) Uredbe št. 2454/93, določajo, da mora potrdilo vsebovati vse podatke, potrebne za prepoznavanje blaga, na katero se nanaša, predvsem pa število tovorkov, bruto in neto teža blaga ali njegov volumen. Poleg tega je v Prilogi 17 k Uredbi št. 2454/93 opisana vsebina „Obrazca A“. V poljih 5, 6 in 9 obrazca je treba navesti zaporedno številko, oznake in število tovorkov ter bruto težo ali drugo količino. Na drugi strani obrazca z naslovom „Opombe“ pri II „Splošni pogoji“ točka (b) dalje določa, da mora vsak proizvod v pošiljki ločeno sam po sebi izpolnjevati pogoje za preferencialno obravnavo.

22. Na prvi pogled gre mešanje izdelkov različnega porekla sicer res bolj težko skupaj z zahtevami, ki se nanašajo na vsebino upoštevanih potrdil, ne le glede teže in količine, temveč tudi glede zahteve, da mora vsak proizvod ločeno sam po sebi izpolnjevati pogoje za preferencialno obravnavo. V tem smislu bi v primeru, ko je izdelek zmešan z izdelkom drugega porekla tako, da ju ni več mogoče fizično ločiti, lahko trdili, da to ni več isti izdelek, kot je bil, preden je bil zmešan z drugim izdelkom. V skladu s tem je kar privlačna trditev, da bi mešanje carinskim organom otežilo

preverjanje porekla. S tega vidika bi bilo mogoče člen 74(1) Uredbe št. 2454/93 razumeti kot zahtevo, da je treba izdelke, ki ustrezajo določenemu potrdilu o poreklu, prevažati na način, ki zagotavlja, da so fizično ločeni.

23. Vendar ne verjamem, da je to zadosten razlog za zahtevo, da je treba pošiljke, povezane z določenim potrdilom o poreklu, med prevozom fizično ločiti. Za tako mnenje imam več razlogov.

24. Najprej, pomembno se je spomniti, da je člen 74 del poglavja 2 naslova IV dela I Uredbe št. 2454/93, ki obravnava preferencialno poreklo blaga. Še natančneje, ta določba je del pododdelka 2 oddelka 1 zadevnega poglavja, ki obravnava opredelitev pojma „izdelki s poreklom“, v skladu s katero so to izdelki s poreklom iz države, upravičene do ukrepov preferencialne tarifne obravnave.(9)

25. Ker se v celotnem pododdelku 2 obravnava opredelitev pojma izdelek s poreklom, najdem malo dokazov (če sploh kakšnega), iz katerih bi izhajalo, da je zahteva po istovetnosti namenjena čemur koli drugemu kot zagotovitvi, da so izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet, dejansko izdelki s poreklom, to je izdelki, ki imajo poreklo v državi upravičeni in ne v neki tretji državi za namen določitve uvozne dajatve (višje ali nižje, odvisno od porekla izdelka). To je edini namen člena 74 Uredbe. Očitno je na primer, da ta določba ne obravnava označevanja izdelkov, namenjenih prodaji potrošnikom.(10)

26. Kot je navedeno zgoraj, se zdi, da med strankama ni nesoglasja o dejstvu, da izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet, dejansko ustrezajo potrdilom o poreklu, ki jih je predložila družba ADM Hamburg. Predložitvenemu sodišču ni bila predložena nobena trditev o nasprotnem, kaj šele dokaz za sklepanje, da so bili pošiljki iz postopka v glavni stvari dodani izdelki iz tretjih držav.

27. Drugi – in kar je najpomembnejše –, izdelki v tekočem in razsutem stanju so primer zase. Kolikor sam razumem, je pri navedenih vrstah izdelkov splošna praksa, da se izda potrdilo o poreklu za določeno obdobje in količino izdelka, temu pa se potem doda enotni tovarni list. Ti dokumenti za namene prevoza niso pomembni, zlasti ne za dejansko nakladanje tovarne ladje, kjer velja popolnoma drugačna logika.(11) Zato se nikakor ne zdi nenavadno, da se več potrdil o poreklu navezuje na izdelke, ki se prevažajo v enem samem rezervoarju ali prostoru za tovor, vključno tedaj, ko imajo vsi ti izdelki poreklo v eni in isti državi.

28. Glede tega je bilo na obravnavi razloženo, da je bila ne samo pošiljka iz postopka v glavni stvari, temveč tudi vse druge pošiljke surovega olja iz palmovih jedrc, ki jih je uvozila družba ADM Hamburg, dejansko mešanice, čeprav mešanice olja s poreklom iz ene same države upravičene. S tega vidika lahko razlaga, da člen 74(1) Uredbe št. 2454/93 pomeni zahtevo po fizičnem ločevanju izdelkov v tekočem ali razsutem stanju, vodi le v neupravičeno razlikovanje. Zahteva, da bi med prevozom fizično ločevali (na podlagi merila, kot je država porekla ali potrdilo o poreklu) blago v tekočem ali razsutem stanju, bi imela za posledico neugodno obravnavanje – kar zadeva uporabo preferencialne tarife – izdelkov, ki jih je težko, če ne celo nemogoče ločiti, potem ko so naloženi v isti prostor za tovor (ali naliti v isti rezervoar). Ne razumem, kako bi bilo to lahko utemeljeno: zakaj bi mešanje v rezervoarju ali prostoru za tovor v primeru izdelkov, ki so materialno enaki, ker gre za surovo olje iz palmovih jedrc, in medsebojno zamenljivi, pomenilo „spremembo ali preoblikovanje“ v nasprotju s členom 74(1) Uredbe št. 2454/93, kadar gre za zmešane izdelke s poreklom iz več držav upravičenk, za izdelke s poreklom iz ene države pa ne?

29. Glede potrebe po preverjanju porekla, ki je po mojem mnenju edini prepričljivi argument, ki bi ga na prvi pogled lahko uporabili za utemeljitev fizičnega ločevanja, bom preprosto opozoril tole: ne morem razumeti, zakaj bi bilo poreklo na podlagi potrdil o poreklu lažje preverjati tedaj, ko se kot mešanica prevažajo medsebojno zamenljivi izdelki (v tekočem ali razsutem stanju) s poreklom

iz ene države, težje pa v primeru, kot je obravnavani, ko je ve? potrdil o poreklu vezanih na pošiljko, ki vsebuje zamenljive izdelke s poreklom iz ve? držav upravi?enk. V obeh primerih imamo ve? potrdil o poreklu, ki se navezujejo na mešanico izdelkov v teko?em ali razsutem stanju.

30. To me je pripeljalo do sklepne ugotovitve. Menim, da se s prvim stavkom ?lena 74(2) Uredbe št. 2454/93 uvaja domneva v korist statusu porekla blaga. Samo ?e imajo carinski organi razlog, da verjamejo, da izdelki nimajo statusa porekla, mora deklarant dokazati, da pošiljka dejansko vsebuje iste izdelke, kot so bili prvotno izvoženi. To lahko stori, kot je jasno navedeno v zadevni dolo?bi, v kakršni koli obliki: s pogodbenimi dokumenti o prevozu, kot so enotni tovarni listi, dejanskimi oziroma konkretnimi dokazili, ki temeljijo na ozna?evanju ali števil?enju tovorkov, ali katerimi koli dokazili v zvezi z blagom samim. V tem smislu prevoz izdelkov kot mešanice ne izklju?uje preferencialne obravnave. Sicer navajam o?itno dejstvo, vendar je uvoznik (deklarant) tisti, ki tvega višjo uvozno dajatev, ?e dokazi, ki jih je predložil o statusu porekla izdelkov, ne prepri?ajo carinskih organov.

31. Na podlagi zgoraj navedenega menim, da je v položaju, ki je obravnavan v tej zadevi, kjer (i) so izdelki, ki so bili zmešani, materialno enaki, ker gre za surovo olje iz palmovih jedrc, in medsebojno zamenljivi, (ii) je poreklo izdelkov v državah, ki so upravi?ene do enakega preferencialnega obravnavanja, in (iii) ni nobenega dvoma glede statusa porekla izdelkov, zahteva po istovetnosti izdelkov, ki so bili izvoženi, in izdelkov, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, kot je dolo?ena v ?lenu 74(1) Uredbe št. 2454/93, izpolnjena.

IV – Predlog

32. Glede na navedene ugotovitve Sodiš?u predlagam, naj na vprašanje za predhodno odlo?anje, ki ga je predložilo Finanzgericht Hamburg, odgovori:

Zahteva po istovetnosti, dolo?ena v prvem stavku ?lena 74(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o dolo?bah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1063/2010 z dne 18. novembra 2010, v skladu s katero morajo biti izdelki, ki se prijavljajo za sprostitev v prosti promet v Evropski uniji, isti kot izdelki, ki so bili izvoženi iz države upravi?enke, za katero se šteje, da imajo poreklo, je izpolnjena v okoliš?inah, kakršne so v obravnavanem primeru, ko ve? pošiljk surovega olja iz palmovih jedrc s poreklom iz različnih držav, ki so upravi?ene do enake preferencialne obravnave, za namen prevoza ni bilo fizi?no lo?enih, temve? so bile nalite v isti rezervoar tovarne ladje in posledično v tem rezervoarju kot mešanica uvožene v Evropsko unijo.

1 – Jezik izvirnika: angleš?ina.

2 – Uredba Komisije (EGS) z dne 2. julija 1993 o dolo?bah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenš?ini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1063/2010 z dne 18. novembra 2010 (UL L 307, str. 1).

3 – Uredba Sveta z dne 22. julija 2008 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembah uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 1100/2006 in (ES) št. 964/2007 (UL L 211, str. 1).

4 – Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: carinski zakonik Skupnosti) (UL, posebna izdaja v slovenš?ini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), kakor je bila spremenjena. S to uredbo se v enem zakoniku združujejo številne uredbe in sklepi Skupnosti glede carinske zakonodaje.

5 – Splošni sistem preferencialov.

6 – Sodba Derudder (C-290/01, EU:C:2004:120, točka 45). V tem smislu številne določbe carinskega zakonika Skupnosti urejajo pregled blaga. Na primer, v skladu s členom 68(b) lahko carinski organi za preveritev deklaracij pregledajo blago in vzamejo vzorce zaradi analize ali podrobnejšega pregleda.

7 – Čeprav ni bistveno za obravnavano zadevo, je zanimivo ugotoviti, da je sistem tudi glede tega postal prožnejši in se potrdila o poreklu ne bodo več uporabljala. Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 2015/428 z dne 10. marca 2015 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 in Uredbe (EU) št. 1063/2010 glede pravil o poreklu v zvezi s shemo splošnih tarifnih preferencialov in preferencialnimi tarifnimi ukrepi za nekatere države ali ozemlja (UL L 70, str. 12) je bil uveden nov sistem za potrjevanje porekla blaga. Uporablja se sistem samopotrjevanja, pri katerem so izvozniki registrirani v elektronskem sistemu REX.

8 – Glej nedavno sodbo Helm Düngemittel, C-613/12, EU:C:2014:52, točka 32 in navedena sodna praksa.

9 – Glej na primer člene 72, 75 in 78 Uredbe. V skladu s temi določbami se proizvodi, v celoti pridobljeni v državi upravičenki (kot je tam pridelana zelenjava), štejejo za izdelke s poreklom iz te države, medtem ko se proizvodi, ki niso bili v celoti pridobljeni v tej državi, lahko štejejo za izdelke s poreklom, če so v državi upravičenki naknadno zadostno predelani. Iz členov 79 in 83 Uredbe tudi izhaja, da se materiali brez porekla lahko uporabijo pri izdelavi, če ne presegajo določenega deleža v izdelku, medtem ko na primer poreklo naprav ali goriva, uporabljenih za izdelavo izdelka, ni pomembno za določanje statusa porekla za zadevni izdelek.

10 – Kot je razloženo v uvodni izjavi 7 Uredbe (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 (UL L 303, str. 1), naj bi z zagotavljanjem prednostnega dostopa do trga Unije državam v razvoju pomagali pri prizadevanju za zmanjšanje revšine ter spodbujanju dobrega upravljanja in trajnostnega razvoja, tako da se jim prek mednarodne trgovine pomaga ustvarjati dodaten prihodek, ki se nato lahko ponovno vloži v njihov lastni razvoj, ter vzpostaviti tudi bolj raznolika gospodarstva. Mešanje medsebojno zamenljivih izdelkov iz različnih držav, ki spadajo v isto skupino držav upravičenk do GSP, tega ne spremeni.

11 – V tem okviru se zaradi varnosti lahko zahteva, da mora biti blago, ki se prevaža, naloženo na način, ki ni v skladu s tovornim listom. Vsekakor se ne zdi verjetno, da bi število rezervoarjev ali prostorov za tovor na ladji ustrezalo številu pošilk, ki se v določenem trenutku prevažajo.